

# อ่านข่าว-ใต้ติด

ยายมา

ยายมามีโอกาสอ่านข่าวที่น่าสนใจข่าวหนึ่งในอินเทอร์เน็ต ลงวันที่ 29 กันยายน 1999 เขาพาดหัวข่าวในทำนองนี้ว่า **“มหาเศรษฐีปิดกระเป๋าหลังจากแจกเงินมา 17 ปี”**

จากนั้นก็บรรยายรายละเอียดถึงชายชราใจดี ตอนนี้อายุ 82 ปีแล้ว ผู้มีนามว่าเปอร์ซี รอส ในช่วงระยะเวลา 17 ปีที่ผ่านมา เขาใช้เงินไปถึง 30 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 1,200 ล้านบาท) เพื่อช่วยเหลือผู้คนมากมายที่เขียนมาขอความช่วยเหลือจากเขาผ่านทางคอลัมน์ “Thanks a Million” ในหนังสือพิมพ์ แต่ตอนนี้เนื่องจากเงินของเขาหมดแล้ว เขาจึงต้องยกเลิกการให้ความช่วยเหลืออย่างที่เคยทำมา และเขายังให้ความหวังว่า เมื่อเขาสามารถหาเงินได้มากๆ อีก เขาก็จะกลับมาให้ความช่วยเหลือต่อไปอีกเช่นกัน

คุณเปอร์ซี รอส นี่เป็นคนน่านิยมนกย่องจริงๆ พื้นเพของเขาเป็นพวกคนยากจนที่อพยพมาจากลัทเวียและรัสเซีย เขาเริ่มเขียนคอลัมน์นี้ตั้งแต่เดือนมีนาคมปี 1983 หลังจากโชคดีจากการผลิตแผ่นพลาสติกและถุงใส่ขยะ นี่แสดงให้เห็นว่าคุณตาแก่เป็นคนน้ำใจดี อยากแบ่งปันความสุขให้กับคนอื่นๆ ที่อยู่ในความต้องการบ้าง คนที่แก่ช่วยไปก็ไม่ใช่น้อย แถมเงินที่ใช้จ่ายช่วยเหลือไปก็ไม่ใช่น้อยเช่นกัน ยายมาคิดถึงตัวเองแล้วอยากเอาอย่างบ้างจังเลย เพราะเราเองก็เคยได้รับการอบรมมาอย่างนี้ คือ มีอะไร ให้อะไรก็ให้แบ่งปันให้คนอื่นบ้าง แต่ที่กลัวก็คือ ถ้าหากยายมาเกิดมีเงินจริงๆ อาจจะมองไม่เห็นหัวคนอื่นเป็นไปไม่ได้ เรียกว่ารัศมีเงินกลบลูกตาจนมองไม่เห็นความต้องการของคนอื่น คิดไม่ออกถึงสิ่งที่ได้รับการสอนสั่งมาก็เป็นได้

ดูสภาพการณ์ของคุณตาเปอร์ซี รอสแล้วทำให้คิดถึงพ่อการ์โลของเรา พ่อบอกว่าพ่อจะวอนขอทุกอย่างจากสวรรค์ คือจากพระมารดา เพราะถ้าพ่อขอจากมนุษย์ บางทีเขาก็จะให้ หรือบางทีก็จะไม่ให้ไม่แน่นอน นอกจากนี้มนุษย์ก็มีข้อจำกัดเสมอ ส่วนพระมารดานั้นไม่มีข้อจำกัด และพ่อขอเมื่อไรก็จะได้รับเสมอทุกครั้ง ไม่ต้องกลัวว่าขอแล้วจะไม่ได้

ยายมาว่าคุณตาเปอร์ซี รอสนี้แก่ใจดีมากเลย แต่ขนาดใจดีและมีเงินมากอย่างนี้ยังมีวันที่หมดเงิน พอเงินหมดแล้ว ถึงแก่จะอยากช่วยเหลือใครๆ แก่ก็ไม่สามารถจะช่วยเหลือได้ นั่นเป็นข้อจำกัดของแก ทำให้ยายมาซาบซึ้งถึงสิ่งที่พ่อบอกเราเป็นอย่างดี

ถึงใครจะบอกว่าเราไม่ควรจะเป็นคนขี้ขอ คือ เจอใครก็ขอไปหมด แต่ยายมาคิดว่า สำหรับคนที่ เป็นแม่ ความสุขของแม่ก็คือ การให้สิ่งที่ลูกต้องการ ถ้าแม่มีพร้อมที่จะให้ตลอดเวลาอย่างแม่พระ แม่คงอยากให้เราเอ่ยปากบอกถึงความต้องการของเราต่อแม่บ่อยๆ เพราะนั่นแสดงว่า เรากำลังเห็นความสำคัญของแม่ เรารู้ว่าแม่เป็นบุคคลที่จะช่วยเหลือเราได้ และเราไว้วางใจในความรักของแม่ที่มีต่อเราอย่างไม่เสื่อมคลาย